
តើការរំលោភក្នុងគឺជា “ជំងឺមេស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ?

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

មាតិកា

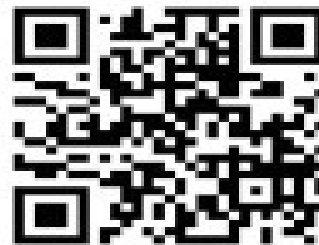
ទំព័រ

1. តើការមានផ្ទៃពោះមកពីការចាប់រំលោភ ឬការរួមភេទសាច់ញាតិ
បង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការរំលូតកូនដែរឬទេ? 3
2. បើជីវិតស្រ្តីមានផ្ទៃពោះជួបគ្រោះថ្នាក់ តើការរំលូតកូនត្រឹមត្រូវឬទេ? 6
3. ប្រសិនបើទារកទើបនឹងកើតត្រូវបានផ្តល់ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យមុនពេលសម្រាល
ហើយទំនងជាស្លាប់នៅពេលកើត ឬពិការ តើការរំលូតកូនអាចទទួលយកបាន
ដែរឬទេ? 9
4. តើអ្នកអាចជួយស្រ្តីម្នាក់ ដែលសម្រេចចិត្តរំលូតកូនដោយរបៀបណា? 11

ទស្សនៈនិងខ្លឹមសារដែលផ្តល់ដោយសប្បុរសដោយមានការ
អនុញ្ញាតដោយ LiveAction - www.LiveAction.org.

ចងក្រងដោយ Bao Ve Mam Song Vietnam។ សម្រាប់វីដេអូ
និងឯកសារបន្ថែមសូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ ឬ QR កូដ

Web: www.baovemamsong.org

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

តើមានករណីលើកលែង ដែលបញ្ជាក់ពីការរំលូតកូនទេ?

មនុស្សជាច្រើនគិតថា ការរំលូតកូនគួរតែត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅក្នុងករណី “ពិបាក” មួយចំនួនដូចជា ការមាន ផ្ទៃពោះពីការរំលោភ ឬការរួមភេទដោយសាច់ញាតិ នៅពេលដែលជីវិតរបស់ម្តាយស្ថិត ក្នុងគ្រោះថ្នាក់ឬនៅពេល ដែលទារកទំនងជាស្លាប់នៅពេលកើត ឬពិការ។ នៅក្នុងករណីទាំងនេះ មនុស្សមានអារម្មណ៍ថាការរំលូតកូន គឺសមហេតុផល អាចទទួលយកបាន ប្រហែលជាជម្រើស តែមួយគត់។

នៅក្នុងសៀវភៅនេះ យើងចង់ណែនាំអ្នកឱ្យស្គាល់ “ករណីដ៏លំបាក” ទាំងនេះដើម្បីស្វែងយល់ ពីមូលហេតុ ដែលការរំលូតកូនមិនត្រឹមត្រូវក្នុងគ្រប់កាលៈទេសៈ ហើយផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវឧបករណ៍ ដែលអ្នកត្រូវការដើម្បីឆ្លើយ តបដោយការយោគយល់ និងក្តីមេត្តានៅពេលដែលអ្នក ឬមិត្តភក្តិកំពុង ប្រឈមមុខនឹងស្ថានភាពមានផ្ទៃពោះដ៏លំបាកឬធ្ងន់ធ្ងរ។

Pro-Life ឆ្លើយតបទៅនឹងស្ថានភាពដ៏លំបាក និងធ្ងន់ធ្ងរ

1. តើការមានផ្ទៃពោះមកពីការចាប់រំលោភ ឬការរួមភេទសាច់ញាតិបង្ហាញ ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការរំលូតកូនដែរឬទេ?

ស្ត្រីម្នាក់ដែលបានរួចផុតពីការរំលោភបំពានផ្លូវភេទបានទទួលរងនូវអំពើហិង្សា និងអយុត្តិធម៌ដ៏រន្ធត់ ហើយនាងសមនឹងទទួលបានការគាំទ្រ ជំនួយ ការព្យាបាល និងការគាំទ្រផ្សេងៗ។

ភាគីដែលមានទោសក្នុងសំណុំរឿងរំលោភសេពសន្ថវៈ គឺជាអ្នកចាប់រំលោភ ដែលគួរទទួលខុសត្រូវ ទាំងស្រុង ចំពោះមុខច្បាប់។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ សូម្បីតែនៅក្នុងរដ្ឋដែលអនុញ្ញាត ឱ្យមាន ទោសប្រហារជីវិតក៏ដោយ ឧក្រិដ្ឋកម្មនៃការរំលោភសេពសន្ថវៈ

ឬការរំលោភបំពានផ្លូវភេទពិសាច់ញាតិ មិនមានការពិន័យបែបនេះទេ។

ហេតុអ្វីបានជាកូនស្លូតត្រង់ត្រូវទទួលទោសប្រហារជីវិតពីបទឧក្រិដ្ឋ កម្មរបស់ឪពុក?

ដោយសារតែការចាប់បង្ខំ កូនដែលកើតមកទទួលខុសត្រូវពីឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ឪពុក

វាជារឿងអយុត្តិធម៌មិនស្មើភាពគ្នាទាល់តែសោះ ចំពោះកូន ដែលពុំទាន់កើតក៏ដូច្នេះដែរ។ ការរំលូតកូន ដោយខុស និងធ្ងន់ធ្ងរបំផុត គឺជាកំទោសមនុស្សស្លូតត្រង់។

សូមស្តាប់ទិចន្ទាល់របស់ Pam Stenzel¹ ពីស្ត្រីម្នាក់ដែលមានផ្ទៃពោះពីការចាប់រំលោភ៖

វាជារឿងខុសឆ្គងដែលបង្ខំ
ឲ្យមនុស្សអត់កំហុសបង់ប្រាក់
ឲ្យមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ

“ឪពុកបង្កើតរបស់ខ្ញុំជាអ្នករំលោភ។ ខ្ញុំក៏មិនស្គាល់ជាតិសាសន៍ របស់ខ្ញុំដែរ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែជាមនុស្ស។ ហើយខ្ញុំនៅតែមានតម្លៃ។ ហើយជីវិតរបស់ ខ្ញុំក៏មិនមានតម្លៃថោកជាងភាព សាមញ្ញរបស់ អ្នកដែរ ដោយសារតែ វិធីដែលខ្ញុំបានចាប់កំណើត។

¹ https://www.youtube.com/watch?v=bcpteSh_22c

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ហើយខ្ញុំមិនជឿថាខ្ញុំសមនឹងទទួលទោស ប្រហារជីវិតដោយសារឧក្រិដ្ឋកម្ម
របស់ឪពុកបង្កើតរបស់ខ្ញុំ។”

អង្គការសហប្រជាជាតិបានប្រកាសរួចហើយថា ទារកដែលកើតមកមិនសមនឹងទទួលទោស
ប្រហារជីវិតដោយសារអំពើឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ម្តាយបង្កើតរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងកតិកាសញ្ញារបស់
អង្គការសហប្រជាជាតិ និងសិទ្ធិនយោបាយ (Political Rights²) មាត្រា 6 (5)
ដោយយោងទៅលើច្បាប់ ដាក់ទោសបានសរសេរថា **“ការកាត់ទោសប្រហារជីវិត...
មិនត្រូវធ្វើឡើងលើស្ត្រីមានផ្ទៃពោះឡើយ”**

តើអ្វីជាភាពខុសគ្នារវាងស្ត្រីមានផ្ទៃពោះដែលមានកំហុសដែលបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋដែលប្រទេសរបស់គាត់និយាយថាសមនឹងទទួលបានទោសប្រហារជីវិត និងស្ត្រីមិនមានផ្ទៃពោះដែលមាន កំហុសប្រហាក់ប្រហែលគ្នាមានកំហុសអ្វីខ្លះ? នៅក្នុងរាងកាយរបស់ស្ត្រីទី១ គឺវត្ថុមានរបស់កុមារដែលគ្មានកំហុស។ ដោយដាក់ចេញនូវប្រធានបទដែលប្រកួត ប្រជែងថាតើអ្នកមានទោសណាខ្លះគួរដែលត្រូវទទួលទោសទណ្ឌនោះ ភាគីទាំងពីរជជែកដេញដោលលើការដាក់ ទោសទណ្ឌជាធរមានបានរូបរួមគ្នាលើគំនិតដែលថា វាជាការខុសក្នុងការបង់ប្រាក់ឱ្យជនស្នូតត្រង់របស់ឧក្រិដ្ឋជន ដែលមានទោស។ ដូច្នេះបើកូនមិនសមនឹងទទួលទោសប្រហារជីវិតចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ម្តាយ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេសមនឹងទទួលទោសប្រហារជីវិតចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ឪពុក?

លើសពីនេះទៀត តើការសម្លាប់ភាគីទីបីគ្មានទោសត្រូវចាត់ទុកថាមានមេត្តាដោយរបៀបណា? តើសកម្មភាពរំលូតកូននឹងជាសះស្បើយឬទេ?

ការរំលូតកូនគឺអាក្រក់ជាងការរំលោភទៀត

ចូរពិចារណាទីបន្ទាល់របស់ Ashley Sigrest³

ដែលបានរំលូតកូនបន្ទាប់ពីមានផ្ទៃពោះពីការរំលោភសន្ថវៈ

ការរំលូតកូនមិនបានធ្វើឲ្យ
ការចាប់រំលោភថយចុះទេ
ផ្ទុយមកវិញ
វាអាក្រក់ជាងមុន 100 ដង។

“បន្ទាប់ពីខ្ញុំត្រូវបានគេរំលោភរួច ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាចខ្លាំងៗ
មានការអារម្មណ៍ដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដោយសារតែអ្វីដែលបាន
កើតឡើងចំពោះខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីរំលូតកូនរួច ភាពភ័យខ្លាច
និងអារម្មណ៍កាន់តែខ្លាំងឡើងៗ វាប្រែទៅជាមានទោស...
ខ្ញុំមិនបានជ្រើសរើសការរួមភេទទេ តែមានអ្នកផ្សេង
ជ្រើសរើសរំលោភខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តរំលូតកូន ខ្ញុំសម្រេច
ចិត្តសម្លាប់កូនរបស់ខ្ញុំ... ខ្ញុំត្រូវចូលគេងរាល់យប់
ដោយដឹងថាខ្ញុំសម្លាប់កូន... ជីវិតខ្ញុំលែងមានរឿងរំលោភ
ទៀតហើយ។ ការចាប់រំលោភខ្ញុំលែងមានបញ្ហាទៀតហើយ
ព្រោះខ្ញុំត្រូវរស់រាល់ថ្ងៃដោយដឹងថាសម្លាប់កូន។
វាមិនមែនជាកូនរបស់ អ្នករំលោភទេ។ វាជាកូនរបស់ខ្ញុំ។”

² <http://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx>

³ <http://www.savethe1.com/ashley-sigrest-ms-pro-life-speaker/>

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

“អំពើដែលអ្នករំលោភសេពសន្ថវៈធ្វើទៅលើមនុស្សស្រីគឺអាក្រក់ វាអាក្រក់ណាស់។ វាជាអារម្មណ៍អមនុស្សធម៌ណាស់។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ស្ត្រីជ្រើសរើស ការរំលូតកូនដោយសារនាងត្រូវបានគេចាប់រំលោភ គឺអាក្រក់ជាង អ្វីដែលអ្នករំលោភធ្វើចំពោះអ្នកទៅទៀត ព្រោះខ្ញុំនៅមានជីវិត ប៉ុន្តែកូនខ្ញុំបានស្លាប់ទៅទៀត។ នៅពេលអ្នកគិតអំពីអ្វីដែលរំលូតកូនការយកជីវិត គឺតែងតែអាក្រក់ជាងការរំលោភ។”

ការរំលូតកូនមិនមែនជាផ្លូវទៅកាន់ការព្យាបាលជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាផ្លូវភេទនោះទេ។

ផ្ទុយទៅវិញ ការរំលូតកូនកាន់តែ បន្ថែមអំពើហិង្សា និងរបួសស្នាមដែលស្ត្រីបានស្វិតស្វាញ រួចហើយជា មួយគ្នានោះ ដោយបានកាត់ទោសប្រហារជីវិតលើជនស្នូតត្រង់ និងងាយរងគ្រោះរឿងផ្សេងទៀត។

មានទីបន្ទាល់ដ៏មានអានុភាពពីអ្នករស់រានមានជីវិតពីការរំលោភបំពានផ្លូវភេទ ដែលជ្រើសរើសឪពុក ម្តាយរបស់កូន

របស់ពួកគេដែលមានផ្ទៃពោះដោយអំពើហិង្សា

ហើយបន្ទាប់មកស្វែងរកក្តីសង្ឃឹម និងការព្យាបាល។ នេះជាទីបន្ទាល់ពី Lianna Rebolledo⁴:

“កាលពីខ្ញុំអាយុ ១២ ឆ្នាំ ខ្ញុំកំពុងដើរតាមផ្លូវ ហើយត្រូវបានគេចាប់ពង្រត់។ ខ្ញុំត្រូវ បានបុរសពីរអ្នករំលោភយ៉ាងព្រៃផ្សៃ រហូតដល់មានផ្ទៃពោះ ...

វិជ្ជបណ្ឌិតបានប្រាប់ខ្ញុំថា ... ខ្ញុំគួរតែរំលូតកូន វាជាសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំមិន ត្រូវរស់នៅជាមួយ និងផលវិបាកនៃការរំលោភនោះទេ ហើយទារកនឹង រលឹកខ្ញុំ ជានិច្ចអំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានឆ្លងកាត់។ ខ្ញុំបានសួរគ្រូពេទ្យថា បើខ្ញុំរំលូតកូនតើខ្ញុំ ភ្លេចការរំលោភទេ?

តើខ្ញុំអាចបំភ្លេចការឈឺចាប់និងការរងទុក្ខទាំងអស់ឬ? “គាត់និយាយថា ទេ”

ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំត្រូវសម្លាប់កូនខ្ញុំ? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំគួរឲ្យ កូនខ្ញុំ ទទួលទោស ប្រហារជីវិត ពេលវាមិនមែនជាកំហុសរបស់កូនខ្ញុំ? ហើយ... ខ្ញុំដឹងថាវាជាកូនរបស់ខ្ញុំ។

នាងផ្តល់
ក្តីសង្ឃឹមដល់ខ្ញុំ...

នាង...
ផ្តល់ជីវិតឲ្យ
ខ្ញុំមកវិញ...

នាងជួយព្យាបាល
ខ្ញុំ...

ដូច្នេះ ខ្ញុំបានរក្សាកូនខ្ញុំ។ ហើយពេលដែលខ្ញុំមានកូន នាងបានផ្តល់ក្តី សង្ឃឹមដល់ខ្ញុំ ហើយនាងបានជួយខ្ញុំបន្តក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ កាលនាងនៅតូច នាងធ្លាប់ប្រាប់ខ្ញុំថា “ម៉ាក់អរគុណដែលបានផ្តល់ជីវិតដល់ខ្ញុំ អរគុណ ដែលបានរក្សាខ្ញុំ” នោះហើយជាពេលដែលខ្ញុំដឹងថានាងគឺជាអ្នកដែល បានផ្តល់ជីវិតឱ្យខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ... [នាង] ឥឡូវនេះគឺ ជាស្ត្រីអាយុ 22 ឆ្នាំ។ នាងជាមនុស្សស្រស់ស្អាតចេះយកចិត្ត ទុកដាក់។ ហើយនាង បានជួយខ្ញុំឱ្យបន្តទៅមុខទៀត។ នាងបានជួយ ខ្ញុំឱ្យជាសះស្បើយ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញការចាប់ រំលោភខ្ញុំតាមរយៈ កូនស្រីរបស់ខ្ញុំទេ ព្រោះនាង បង្ហាញខ្ញុំថាជាមនុស្សផ្សេងដែលគ្មាន អ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងយប់នោះទេ។”

⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=IrYOi3iwskk>

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

2. បើជីវិតស្រ្តីមានផ្ទៃពោះជួបគ្រោះថ្នាក់

តើការរំលូតកូនត្រឹមត្រូវឬទេ ?

ការរំលូតកូនគឺមិនចាំបាច់ខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតមនុស្សស្រីទេ!

សេចក្តីប្រកាសពីទីក្រុម **Dublin**⁵ ដែលមានហត្ថលេខាច្រើនជាងមួយពាន់ពីសម្តេច ត្រូវបានទារកទើបនឹងកើត ត្រូវបានកុមារ ឆ្មប និងអ្នកជំនាញផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងទៀត ចែងដូចខាងក្រោម:

ក្នុងនាមជាអ្នកអនុវត្តដែលមានបទពិសោធន៍ និងអ្នកស្រាវជ្រាវផ្នែកសម្ភព និងរោគស្ត្រី យើងបញ្ជាក់ថា ការរំលូតកូនដោយផ្ទាល់ ដែលជាការបំផ្លិចបំផ្លាញដោយចេតនានៃទារក ដែលមិនទាន់កើតមិនមែនជាការចាំបាច់ខាងវេជ្ជសាស្ត្រដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតរបស់ស្ត្រីនោះទេ។

យើងជឿជាក់ថា មានភាពខុសប្លែកគ្នាជាមួយដ្ឋានរវាងការរំលូតកូន និងការព្យាបាលតាមវេជ្ជសាស្ត្រចាំបាច់ ដែលត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីជួយសង្គ្រោះជីវិតរបស់ម្តាយ បើទោះបីជាការព្យាបាលបែបនេះនាំឱ្យបាត់បង់ជីវិត របស់កូនដែលមិនទាន់កើតក៏ដោយ។

យើងបញ្ជាក់ថាការហាមឃាត់ការរំលូតកូន មិនប៉ះពាល់ដល់លទ្ធភាពនៃការថែទាំល្អបំផុតចំពោះស្ត្រីមានផ្ទៃពោះនោះទេ។

ក្នុងរឿងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់បន្ថែមដោយទីបន្ទាល់របស់អតីតអ្នករំលូតកូនគឺ វេជ្ជបណ្ឌិត Anthony Levatino ដែលពិពណ៌នាអំពីករណី "ជីវិតរបស់ម្តាយ"។

ខ្ញុំជាវេជ្ជបណ្ឌិតលើបុគ្គលិកនៅមន្ទីរពេទ្យអស់រយៈពេលប្រាំបួនឆ្នាំហើយខ្ញុំបានឃើញករណីរាប់រយនៃ ផលវិបាកនៃការមានផ្ទៃពោះឆ្លងឆ្វេងដូចជា៖ មហារីក ជំងឺបេះដូង ជំងឺទឹកនោមផ្អែមដែលមិនអាចគ្រប់គ្រងបាន ជាតិពុលនៃការមានផ្ទៃពោះមិនអាចគ្រប់គ្រងបាន។ហើយខ្ញុំបានជួយសង្គ្រោះ ក្នុងរយៈពេលប្រាំបួនឆ្នាំនោះ ខ្ញុំបានជួយសង្គ្រោះស្ត្រីរាប់រយនាក់ពីការមានគភ៌ដែលគំរាមកំហែងដល់អាយុជីវិត។ ហើយខ្ញុំបានធ្វើវាដោយការ សម្រាលកូនធម្មតាតាមកូនចិញ្ចឹមក្នុងទីពិសោធន៍ដោយមិនឱ្យមានផ្ទៃពោះទាំងការសម្រាលកូនតាមការកាត់។ ការសម្រាលកូន ហើយខ្ញុំតែងតែប្រាប់មនុស្សថា៖ នៅក្នុងឆ្នាំទាំងអស់នោះចំនួនទារកដែលខ្ញុំត្រូវដែលខ្ញុំត្រូវមានកាតព្វកិច្ចសម្លាប់ដោយចេតនាក្នុងដំណើរការ រំលូតកូន គឺចំនួនសូន្យ។ គឺអត់មាន។

ត្រូវពេទ្យជំនាញមានបទពិសោធន៍ខាងទារក វេជ្ជបណ្ឌិត **Kendra Kolb MD** បកស្រាយដូចគ្នានេះដែរ

Scan to watch Dr. Kolb's video

ជារឿយៗគេនិយាយថា ការរំលូតកូនគឺចាំបាច់ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ដើម្បីការពារអាយុជីវិត ឬសុខភាពរបស់ម្តាយ។ នេះមិនមែនជាការពិតទេ...

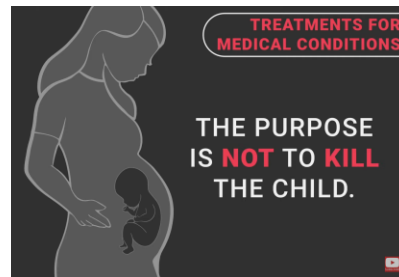
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្វីដែលស្ត្រី គួរដឹងនោះគឺថាសូម្បីតែនៅក្នុងការមានផ្ទៃពោះដែលមានហានិភ័យខ្ពស់បំផុតក៏ដោយ

ក៏គ្មានហេតុផលវេជ្ជសាស្ត្រថាហេតុអ្វីបានជាជីវិតរបស់កុមារត្រូវតែបញ្ចប់ដោយផ្ទាល់ និងដោយចេតនាជាមួយនឹងនីតិវិធីរំលូតកូនដែរ។

⁵ www.dublindeclaration.com

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

មានពេលខ្លះ វាជាការចាំបាច់ក្នុងការផ្តល់ការព្យាបាលតាមវេជ្ជសាស្ត្រ ដល់ម្តាយដែលមានផ្ទៃពោះ ដែលអាចបណ្តាល ឱ្យបាត់បង់ទារកយ៉ាងសោកនាដកម្ម។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយសំខាន់ ត្រូវយល់ថា ការព្យាបាល ទាំងនេះ **មិនមែន** ជាការរំលូតកូនទេ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើម្តាយមានផ្ទៃពោះមានជំងឺមហារីក ហើយជ្រើសរើស ទទួលការព្យាបាល ដោយគីមី ការព្យាបាល នោះអាចបណ្តាលឱ្យរំលូតកូន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការព្យាបាលដែល បានផ្តល់ឱ្យគឺខុសគ្នាខ្លាំង ជាងការរំលូតកូន ព្រោះ**គោលបំណង**នៃការព្យាបាលដោយប្រើគីមីគឺ **មិនមែនសម្លាប់កុមារនោះទេ**។

ម្យ៉ាងវិញទៀត នៅពេលដែលស្ថានភាពសុខភាពគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតកើតឡើង ដំណោះស្រាយគឺ មិនមែនដើម្បីសម្លាប់ទារកដោយផ្ទាល់នោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីដោះស្រាយ ស្ថានភាពសុខភាព របស់ស្ត្រី។

ពលកម្មដោយបង្ខំ និង/ឬ សម្រាលកូនមិនគ្រប់ខែ

នៅក្នុងស្ថានភាពខ្លះនៃវិបត្តិសុខភាព ដែលជីវិតរបស់ម្តាយពិតជាស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់ ការមានផ្ទៃពោះ របស់នាងត្រូវតែបញ្ចប់ដោយការសម្រាលកូនមិនគ្រប់ខែ។ ដូច្នេះទារកខ្លះចាំបាច់ ត្រូវសម្រាលមុន ពេលពួកគេអាចរស់បាននៅខាង ក្រៅស្បូន ដែលកើតឡើងប្រហែលពី 22 ទៅ 24 សប្តាហ៍នៃជីវិត។ ស្ថានភាពទាំងនេះត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាការ សម្រាលកូនមិនគ្រប់ខែ មិនមែនជាការរំលូតកូនទេ។

ស្ថានភាពទាំងនេះកើតឡើងចំពោះម្តាយដែលកើតជំងឺលើសសម្ពាធឈាមដ៏គ្រោះថ្នាក់ មានជំងឺបេះដូងដែលគំរាម កំហែងអាយុជីវិត ទឹកនោមផ្អែម មហារីក ឬលក្ខខណ្ឌវេជ្ជសាស្ត្រ ធ្ងន់ធ្ងរមួយចំនួនទៀត។ ក្នុងករណីស្ត្រីមាន ផ្ទៃពោះមាន ជំងឺរលាកន្សោមកូន (chorioamnionitis) (នៅពេលភ្នាសត្រូវបានឆ្លង⁶) ដំណោះស្រាយប្រកបដោយក្រមសីលធម៌កំពុង ជំរុញឲ្យមាន កម្លាំងដើម្បីលុបបំបាត់ភ្នាសដែលមាន មេរោគ ឆ្លងដែលអាចសម្លាប់ម្តាយ និងកូនបាន។

ជាថ្មីម្តងទៀត **អន្តរាគមន៍ទាំងនេះ ខុសពីការរំលូតកូន ពីព្រោះ ការរំលូតកូនមាន គោលដៅបំផ្លាញ រាងកាយ របស់ទារក ផ្ទុយ ពីការដោះស្រាយស្ថានភាពសុខភាព និងព្យាយាមជួយ សង្គ្រោះជីវិត ទាំងពីរ។**

ជាការប្រសើរណាស់ ប្រសិនបើកូនដែលកើតមកគឺក្មេងជាង អាយុដែលអាចរស់បាននោះនាង ប្រហែលជាមិនអាចរស់បានឡើយ។ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាការរំលូតកូនទេ ហើយទារកទាំងនេះសម

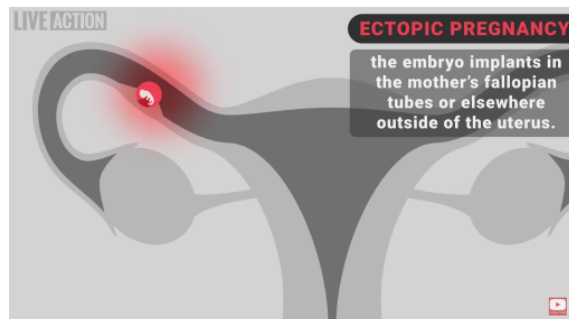
⁶ <http://news.nationalpost/full-comment/stephanie-gray-legal-abortion-is-not-the-answer-in-ireland-deaths>

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

នឹងទទួលបានការគោរព និងអាណិតអាសូរហើយឪពុកម្តាយគួរតែទទួលបានឱកាសដើម្បីគោរពជីវិតរបស់កូនពួកគេ។

ការមានផ្ទៃពោះក្រៅស្បូន ឬបំពង់ស្បូន

នៅក្នុងករណីនៃការមានផ្ទៃពោះក្រៅស្បូន
ឬបំពង់ស្បូន (ដែលអំប្រើយ៉ូងបានផ្សំនៅក្នុងបំពង់
ស្បូន ឬកន្លែងផ្សេងទៀត ជំនួសឱ្យស្បូន) ដំណោះ
ស្រាយប្រកបដោយក្រមសីលធម៌
គឺការយកប្រមោយដៃស្បូន របស់ម្តាយចេញ តាមរយៈ ដំណើរការហៅថា កាត់ប្រមោយដៃស្បូន
(salpingectomy ⁷)

នៅពេលដែលទារកកើតមកផ្សំនៅខាងក្រៅស្បូន វាជាបរិយាកាសអវិភាគសម្រាប់ទារកដែល
វាមិនអាចរស់បាន។ ជាអកុសល ការយកទារកចេញពីបំពង់ប្រមោយដៃស្បូន ឬបំពង់ចិញ្ចឹមកូន
គឺជាការចាំបាច់ ព្រោះការមានផ្ទៃពោះក្រៅស្បូននឹងបញ្ចប់ដោយការរំលូតដោយជៀសមិនរួច
ហើយអាចគំរាមកំហែងដល់អាយុជីវិតម្តាយ។

វិជ្ជបណ្ឌិត Anthony Levatino បញ្ជាក់ក្នុងបទសម្ភាសន៍តារីដេអូថា

តាមវិធីសាស្ត្រនេះគឺមិនមែនរំលូតកូនទេ តែវាគឺជាការ សំលាប់ទារកដោយផ្ទាល់តែម្តង ៖

“ការមានផ្ទៃពោះក្រៅស្បូនគឺគំរាមកំហែងដល់អាយុជីវិត។ ការព្យាបាលការមានផ្ទៃពោះ
មិនមែន ជាការរំលូតកូនទេ គឺជាការសង្គ្រោះជីវិតស្ត្រីនោះ។ វាជារឿងធម្មតាទេ”

ប្រយ័ត្ននឹងបញ្ហាមិនពិត

វាជារឿងសំខាន់ក្នុងការកត់សម្គាល់ថា ពេលខ្លះអ្នកតស៊ូមតិ ការរំលូតកូនអាចអះអាងថាជីវិតរបស់
ម្តាយស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់ក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែងដូច្នេះ តើវាមែនដៃឬទេ? សូមពិចារណាករណីដ៏
សោកសៅរបស់ក្មេងស្រីអាយុ 10 ឆ្នាំនៅប្រទេសប៉ាហ្គាយ ដែលមានផ្ទៃពោះពីការរំលោភបានក្លាយ
ជាព័ត៌មានអន្តរជាតិក្នុងឆ្នាំ 2015 ។ ទោះបីជានាងមានគភ៌ក្នុងដំណាក់កាលមួយដែលគេរកឃើញ (21
សប្តាហ៍) ប៉ុន្តែអ្នកគាំទ្រការរំលូតកូនមួយចំនួន បានអះអាងថា ការរំលូតកូនគឺជាការចាំបាច់ដើម្បី
ជួយជីវិតក្មេងស្រីមានផ្ទៃពោះ។ ហើយនៅពេលដែលការមានផ្ទៃពោះបានរីកចម្រើនដល់ 26 សប្តាហ៍
អ្នកខ្លះនៅតែទទួលបានលទ្ធផលរំលូតកូន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មិនថាដោយការរំលូតកូន
ឬសម្រាលនោះទេ ទោះតាមវិធីណាក៏ដោយ កូនដែលកើតមកនៅទីបំផុតនឹង

⁷ https://www.youtube.com/watch?v=9ebop_iOotQ

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ត្រូវចេញពីរាងកាយម្តាយក្មេងវ័យនេះ។ ហេតុអ្វីបានជាការដកយកចេញដោយការរំលូតកូនជាការឆ្លើយតបជំនួសឱ្យការ សម្រាលកូននៅរស់ ទោះបីឆាប់ក៏ដោយ?

ក្នុងករណីនេះ គ្រូពេទ្យរដ្ឋាភិបាលប៉ារ៉ាហ្គាយបានឆ្លើយតបថា ជីវិតរបស់ក្មេងស្រីពិតជាមិនស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់នោះទេ។ ពួកគេបានចង្អុលបង្ហាញថា នាងបានទទួលការពិនិត្យផ្ទៃពោះធម្មតា និងកំពុងទទួលការមើលថែនៅក្នុងជម្រកសុវត្ថភាព។ ទោះបីជារាងកាយវ័យក្មេងរបស់នាងមិនអាចទ្រទ្រង់ការមានគភ៌ដល់ 40 សប្តាហ៍ក៏ដោយគភ៌ក្នុងផ្ទៃមានសុខភាពធម្មតា តាមរយៈការសម្រាលកូនតាមពេលវេលាដែលត្រូវការ ឬតាមរយៈការរក្សាគភ៌នៅមានជីវិតធម្មតាមិនចាំបាច់ ក្នុងការ សម្លាប់កូនដោយផ្ទាល់នោះទេ។ នៅទីបំផុត ម្តាយវ័យក្មេងសម្រាលបានទារកដែល មានសុខភាព ល្អទម្ងន់ 6 ដោន (2.7 គីឡូក្រាម) តាមវិធីសាស្ត្ររក្សាគភ៌។

3. ប្រសិនបើទារកដែលកើតមកត្រូវបានផ្តល់ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យមុនពេលសម្រាលដល់បាក់ ហើយទំនងជាស្លាប់នៅពេលកើត ឬពិការ តើការរំលូតកូន អាចទទួលយកបានទេ?

ករណី A: កូនដែលកើតមកមិនទំនងអាចរស់បានក្រោយពេលកើត

តោះយក Bob និង Larry ។ Bob នឹងស្លាប់ដោយសារគាំងបេះដូងនៅថ្ងៃស្អែក ហើយ Larry នឹងស្លាប់ដោយសារគាំងបេះដូងក្នុងរយៈពេលម្ភៃឆ្នាំទៀត។ តើពួកគេទាំងពីរមានសិទ្ធិរស់រានមានជីវិតដូចសព្វថ្ងៃនេះទេ? ពិតប្រាកដណាស់ដោយសារយើងទទួលស្គាល់ថា ទោះជាពួកគេនៅមានជីវិតក៏ដោយ ដរាបណាពួកគេនៅមានជីវិតយើងគួរតែចាត់ទុក ពួកគេស្មើគ្នា។ ដូចគ្នានេះដែរប្រសិនបើកូនដែលកើតមុននឹង ស្លាប់ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីកំណើត (បើប្រៀបធៀបទៅនឹងពួកយើងជាច្រើន ដែលនឹងស្លាប់ជាច្រើនទសវត្សរ៍ក្រោយកំណើត) យើងដែលរស់នៅបានយូរមិនមានសិទ្ធិបញ្ចប់ជីវិតរបស់អ្នកដែលអាយុខ្លីជាងនោះទេ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ ដូចដែលលោកវេជ្ជបណ្ឌិត Kendra Kolb MD បាននិយាយថា កុមារដែលមានរោគវិនិច្ឆ័យដ៏សាហាវ “សមនឹងទទួលការព្យាបាលកម្រិតខ្ពស់បំផុតនៃការគោរព និងការអាណិតអាសូរដោយមិនគិតពីស្ថានភាពសុខភាពរបស់ពួកគេ”។

Scan to learn more
from Dr. Kolb.

ពិចារណារឿងរបស់ T.K. និង Deidrea Laux ដែលកូនរបស់គាត់ឈ្មោះ Thomas មានរោគវិនិច្ឆ័យមិនគ្រប់ខែ។ ពួកគេដឹងថាពួកគេនឹងមិនមានរយៈពេលយូរជាមួយកូនប្រុសរបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានកាត់បន្ថយ អាយុរបស់គាត់លើសពីធម្មជាតិនោះទេ។ ក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំងពីការមានផ្ទៃពោះពេញលេញ និងរយៈពេលប្រាំថ្ងៃដែលពួកគេមានជាមួយគាត់ក្រោយពេលសម្រាល ម្តាយរបស់ Thomas Deidrea^៥ បាននិយាយថា៖

“...ខ្ញុំនឹកស្មានមិនដល់ថា តើវានឹងទៅយ៉ាងណា បើមិនមានឱកាសឆ្លងកាត់រឿងនេះជាមួយគាត់ ហើយស្គាល់គាត់ និងស្រឡាញ់គាត់។ វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់”

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

បើធៀបនឹងការទម្លាក់វាចោល ហើយបំភ្លេចវា ហើយធ្វើពុតថាជីវិតរបស់គាត់មិនបានកើតឡើង ហើយវាមិនសំខាន់។”

ករណី B៖ ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យមុនពេលសម្រាលដែលមានបញ្ហាប្រឈមផ្សេងទៀត (ឧ. ភាពមិនធម្មតានៃក្រូម៉ូសូម)។

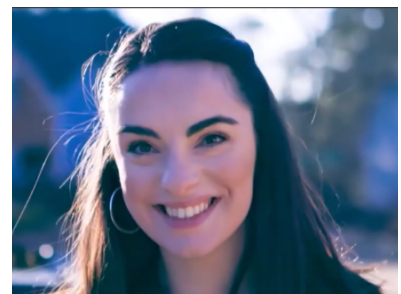
គោលគំនិតនៅពីក្រោយគោលលទ្ធិសិទ្ធិមនុស្សគឺបង្កើតសមភាព និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ របស់មនុស្សទាំងអស់ដោយ គុណធម៌នៃអត្ថិភាពរបស់ពួកគេមិនមែនដោយ សារលក្ខណៈពិសេស ឬសមត្ថភាពរបស់ពួកគេនោះទេ។ ភាពខុសគ្នារវាងមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់ទៀតក៏មិនទាក់ទងនឹងសិទ្ធិរបស់មនុស្សទេ។ វាជាការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សដើម្បីសម្លាប់មនុស្សម្នាក់ ដែលមានអាយុ 25 ឆ្នាំ និងមានជម្ងឺ Down ឬ spina bifida វាក៏ជាការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សដែរក្នុង ការសម្លាប់នាង សម្រាប់លក្ខខណ្ឌ ទាំងនោះនៅពេលនាងនៅក្មេងនិងធំឡើងក្នុង ផ្ទៃ។ ដោយសារតែមនុស្ស ខុសគ្នាមិនមានន័យថាពួកគេមិនត្រូវបានការពារនោះទេ។ ជីវិតរបស់គេមានតម្លៃនិងគួរការពារ ដូចជាជីវិតរបស់យើង! រឿងជីវិតដូចជា បណ្ឌិត Karen Gaffney រំលឹកយើងអំពីរឿងនេះ។

Scan the QR to watch Dr. Karen Gaffney share her story.

លើសពីនេះ ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យជាច្រើនមិនពិត ឬមិនច្បាស់លាស់

ជាចុងក្រោយ យើងត្រូវតែយល់ថា ទារកមួយចំនួនត្រូវបានគេធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យខុសនៅក្នុងស្បូន ឬមានលក្ខខណ្ឌ វេជ្ជសាស្ត្រដែលលទ្ធផលរយៈពេលវែងមិនច្បាស់លាស់នៅពេលធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ។ ប្រសិនបើត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកើតមក ទារកមួយចំនួនក្នុងចំណោមទារកទាំងនេះជាការពិតប្រែ ទៅជាមានសុខភាពល្អឥតខ្ចោះ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានគេធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យខុស។ អ្នកខ្លះទៀត ពិតជាអាចមានតម្រូវការពិសេសមួយចំនួន ប៉ុន្តែនៅទីបំផុតរស់នៅបានយូរ និងមានសុភមង្គល។

វាអាចជាការលំបាកខ្លាំងណាស់សម្រាប់វេជ្ជបណ្ឌិតក្នុងការ ទស្សន៍ទាយដោយទំនុកចិត្តអំពីលទ្ធផលរយៈពេលវែងនៃលក្ខខណ្ឌ ជាច្រើនដែលត្រូវ បានធ្វើ រោគវិនិច្ឆ័យនៅក្នុងស្បូន ហើយវាតែងតែ ជាសោកនាដកម្ម នៅពេលដែល ឪពុកម្តាយបានរំលូតកូនរបស់ ពួកគេ ដោយផ្អែកលើការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យខុស។ នោះគឺជារឿង របស់ Suzanne Guy ដែលមានផ្ទៃពោះ 22 សប្តាហ៍ត្រូវ

ក្រោយពីធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យខុស ត្រូវពេទ្យពន្យល់បានជំរុញឱ្យ ម្តាយរបស់ Rachel រំលូតកូន។ Rachel ឥឡូវនេះមានអាយុ 21 ឆ្នាំ។

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

បានគេប្រាប់ថាកូនរបស់នាងមានភាពមិនប្រក្រតីនៃក្រមួសូមមិនសមស្រប នឹងជីវិតហើយ ត្រូវបានលើកទឹក ចិត្តដោយវេជ្ជបណ្ឌិតបីផ្សេងគ្នាឱ្យរំលូតកូន។ Suzanne បានបដិសេធ ដោយសំរាល កូនស្រីរបស់គាត់នៅអាយុ 26 សប្តាហ៍ ហើយឥឡូវនេះ Rachel កូនស្រីរបស់គាត់មានអាយុ 21 ឆ្នាំ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

វាមិនដែលមានស្ថានភាពក្នុងពេលដែលការសម្លាប់ដោយចេតនាលើកូនដែលកើតមកជាដំណោះស្រាយ ចំពោះស្ថានភាពដ៏លំបាកមួយ។ វាមិនដែលមានករណីស្របច្បាប់ ឬអនុញ្ញាតឱ្យរំលូតកូននោះទេ។ ក្នុងស្ថានភាព ដ៏លំបាកទាំងនេះមានអ្នកជំងឺពីរនាក់ដែលចូលរួមគឺម្តាយ និងកូន។ ទាំងពីរសមនឹងទទួលបានការថែទាំ និងការយកចិត្តទុកដាក់ល្អបំផុត ហើយទាំងពីរមានសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានក្នុងជីវិតដែលត្រូវតែការពារ។

4. តើអ្នកអាចជួយស្រ្តីម្នាក់ ដែលសម្រេចចិត្តរំលូតកូនដោយ របៀបណា ?

អ្នកអាចជួយស្រ្តីដែលមានវិបត្តិមានផ្ទៃពោះ និងជួយសង្គ្រោះកូនពីការរំលូតកូនបានប៉ុន្តែអ្នក ត្រូវចាត់វិធានការ ឱ្យបានលឿន ព្រោះការរំលូតកូនគឺលឿន និងងាយស្រួល ហើយការស្លាប់ ចុងក្រោយ!

ត្រៀមខ្លួនដើម្បីបោះបង់ការងារផ្សេងទៀត ហើយផ្តល់អាទិភាពដល់នាងដូចក្នុងរឿងជួយដល់សាសន៍សាម៉ារីតា (Good Samaritan) ។ មានចិត្តមេត្តាដាក់ខ្លួនអ្នកនៅក្នុងស្ថានភាពរបស់នាង។ បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ ធ្វើសម្រាប់នាងនូវអ្វីដែលអ្នកចង់ឱ្យនរណាម្នាក់ធ្វើសម្រាប់អ្នក។ អនុវត្តជាក់ស្តែងហើយនិយាយការពិតដោយ ក្តីស្រឡាញ់ ធ្វើអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីការពារការរំលូតកូន ការស្លាប់របស់កូននាង!

អ្នកអាចធ្វើតាមការណែនាំដ៏សាមញ្ញនេះ ដើម្បីចាប់ផ្តើមជួយនាង៖

- បង្ហាញការអាណិតអាសូរ។ **និយាយថា៖** ខ្ញុំត្រៀមក្រំណាស់ដែលបានឃើញអ្នកក្នុងស្ថានភាពដ៏លំបាកនេះ។
- ស្តាប់ហើយរៀន។ **និយាយថា៖** ចូរពន្យល់ខ្ញុំ ហេតុអ្វីមានកូនក្នុងស្ថានភាពដ៏លំបាកនេះ?
- ជូនដំណឹង។ **សួរ៖** តើអ្នកដឹងអ្វីខ្លះអំពីទារកដែលមិនទាន់កើតមក? ការរំលូតកូន? ជម្រើសផ្សេងទៀត (កូនចិញ្ចឹម)?
- ធ្វើដូចជាជួយសាសន៍សាម៉ារីតា (Good Samaritan) ។ **និយាយថា៖** ខ្ញុំនឹងជួយអ្នកបង្កើតកូនរបស់អ្នក។ យើងនឹងដោះស្រាយរឿងនេះ។

តើការរំលូតកូនគឺជា “ជម្រើស” ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

វាជួយឱ្យអ្នកយល់ពីអារម្មណ៍របស់នាង និងអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានដើម្បីជួយនាង។

អារម្មណ៍របស់នាង

នាងមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច និងអស់សង្ឃឹម

នាងអាចនឹងរងសម្ពាធក្នុងការរំលូតកូន
នាងចង់ដោះស្រាយបញ្ហាឲ្យបានឆាប់
នាងមានអារម្មណ៍ថាមានផ្ទៃពោះកំពុងបញ្ចប់ជីវិត
ឬសុបិននាង។

នាងមានចិត្តពីរ គឺចង់/មិនចង់រំលូតកូន

នាងមានអារម្មណ៍ឯកកា

របៀបដែលអ្នកត្រូវជួយ

អ្នកជួយបន្ថយការភ័យខ្លាចដល់នាង
ហើយផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមដល់នាង។
អ្នកជួយនាងឱ្យដឹងការពិត វាជាទារកនឹងស្លាប់!
អ្នកជួយនាងបន្ថយល្បឿន ហើយគិតដោយប្រុងប្រយ័ត្ន
អ្នកជួយនាងឱ្យឃើញផ្លូវសម្រាប់ទាំងពីរ
(ជម្រើសផ្សេងទៀត) ។

អ្នកជួយនាងស្តាប់សម្លេងពីបេះដូង /
មនសិការរបស់នាង។
អ្នកសន្យាថានឹងជួយនាងគ្រប់វិធី នាងមិននៅម្នាក់ឯងទេ។

វីដេអូពីរដែលយើងយល់ថាមានប្រយោជន៍ខ្លាំង ក្នុងការជូនដំណឹងដល់ស្ត្រី ឬគូស្នេហ៍ដែលកំពុង
ពិចារណា អំពីការរំលូតកូន អំពីការពិតនៃការមានផ្ទៃពោះ និងការរំលូតកូនរបស់នាងគឺ៖

1. ជីវិត អ្នកមុនពេលកើត
បង្ហាញពីមនុស្សជាតិនៃទារកដែលមិនទាន់កើត
(Scan and watch. Great to show kids too.)

2. នេះគឺជាការរំលូតកូន
បង្ហាញពីភាពភ័យរន្ធត់ពិតប្រាកដ នៃការរំលូតកូន
(អ្នកត្រូវស្កេន QR កូដបន្ទាប់មកអូសចុះក្រោម
ខ្លឹមសារមិនសមរម្យសម្រាប់កុមារ)

វីដេអូនេះ។

យើងនៅទីនេះរងចាំជួយអ្នកប្រសិនបើអ្នកត្រូវការ: Phone: (+84) 81 511 4526
Email: baovemamsong@gmail.com
Web: www.baovemamsong.org